

Juhlajano

Sävellys: Vesa Pölkki

Sanat: Anja Karkiainen

Juhlajano

Kuusi joulupuuksi kasvoi vesipulaa vailla,
sammiossa sulaessaan joi se aikalailta.
Kyllin kykeni se saamaan, vaikka puuttui juuri.
Tuiman janontuskan tuotti vasta juhla suuri.

Kas, kun metalliseen jalkaan joutuu kuusirukka
vuoksi vesikolon ahtaan uhkaa nestehukka.
Totta kai ne jotka nauttii kosteaa ja kystä,
tuo myös tyvisyvennykseen juomatäydennystä.

Vaan kun koko väki kotvan vedellyt on unta
riutuu rutikuivuudessa rungon sisikunta.
Tonttu silloin vihdoon tulla tohtii takaa uksen,
äkkää nääntyvän ja häätää nestevajauksen.

Vettä kipin kapin kantaa tonttu kiireenvilkkaa,
kunnes ei se enää mistään löydä tilkan tilkkaa.
Huoli neulasista painaa onnetonta oksaa.
Toista lientä tonttu sitten puulle juottaa hoksaa.

Kuusen kupposeen se kaataa pullon mallasjuomaa.
Ahnas imupinta aineen maittavaksi huomaa.
Tontun toistuvasti täytyy kaljoin täyttää jalka.
Hiukan hilpeäksi käydä latvakasvain alkaa.

Pihkantuoksupilvessänsä huojumaan puu yltyy
helkytellen kellojansa, kunnes viimein kyltyy.
Kippoon vielä tippa jää, kun uni kuusen voittaa.
Kuinkahan se janonneekaan, kun taas aamu koittaa?

JUHLAJANO

Omistettu markan eurokertoimelle

Sävel: Vesa Pölkki
Sanat: Anja Karkiainen

